

Predmet C-912/19

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

13. prosinca 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. prosinca 2019.

Tuženik i žalitelj:

Agrimotion S.A.

Tužitelj i druga stranka u žalbenom postupku:

ADAMA Deutschland GmbH

OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF (VISOKI ZEMALJSKI SUD U
DÜSSELDORFU, NJEMAČKA)

ODLUKA

U predmetu

Agrimotion S.A., [omissis] Bydgoszcz, Polen,

tuženik i žalitelj,

[omissis]

protiv

ADAMA Deutschland GmbH, [omissis] Köln,

tužitelja i druge stranke u žalbenom postupku,

[omissis] dvadeseto građansko vijeće Oberlandesgerichta Düsseldorf (Visoki zemaljski sud u Düsseldorfu, Njemačka) [omissis] 4. prosinca 2019.

odlučio je:

[orig. str. 2.]

I.

Postupak se prekida.

II.

Oberlandesgericht Düsseldorf (Visoki zemaljski sud u Düsseldorfu, Njemačka) upućuje Sudu Europske unije sljedeća prethodna pitanja koja se odnose na tumačenje članka 52. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (u daljnjem tekstu: Uredba o sredstvima za zaštitu bilja):

Može li se poduzeće koje u državi članici uvoza stavlja na tržište sredstvo za zaštitu bilja koje je odobreno u državi članici podrijetla pozivati na odobrenje za paralelnu trgovinu koje je nadležno tijelo države članice uvoza izdalo trećem poduzeću ako je na spremnicima u koje se puni sredstvo za zaštitu bilja i u kojima se stavlja na tržište u državi članici uvoza navedena oznaka nositelja odobrenja kao i uvoznika? Ako postoje dodatni zahtjevi, koji su to?

O b r a z l o ž e n j e:

- 1 Tužitelj u Njemačkoj distribuira više sredstava za zaštitu bilja za koje je u Njemačkoj dobio odobrenje. Sredstva za zaštitu bilja distribuira i u drugim državama članicama gdje ih u odgovarajućim slučajevima kupuje tuženik sa sjedištem u Poljskoj kako bi ih uvezao u Njemačku i distribuira. Tu distribuciju oglašava na internetu na njemačkom jeziku. Nositelj odobrenja za paralelnu trgovinu, koje je izdalo nadležno njemačko tijelo na temelju istovjetnosti sa sredstvima za zaštitu bilja kao referentnih sredstava koja su tužitelju odobrena u Njemačkoj, nije tuženik, nego društvo Bernbeck LLP sa sjedištem u Ujedinjenoj Kraljevini **[orig. str. 3.]**. Tuženikov direktor obavijestio je registar u Cardiffu koji je nadležan za društvo Bernbeck LLP da izravno ili neizravno kontrolira više od 75 % udjela u društvu Bernbeck LLP.
- 2 Tuženik prije uvoza u Saveznu Republiku Njemačku na spremnike koji sadržavaju sredstva za zaštitu bilja stavlja novu etiketu. Na toj su etiketi navedeni, među ostalim, naziv tuženika kao distributera, novi naziv predmetnog sredstva za zaštitu bilja, naziv referentnog proizvoda u Saveznoj Republici Njemačkoj kao i naziv nositelja odobrenja za paralelnu trgovinu. Primjer za to prikazan je u nastavku. **[orig. str. 4.]**

[orig. str. 5.]

- 4 Tužitelj smatra da distribucija tih spremnika u Saveznoj Republici Njemačkoj nije dopuštena. Tuženik nije nositelj odobrenja za paralelnu trgovinu.
- 5 Tuženik, suprotno tomu, smatra da se može pozivati na odobrenje za paralelnu trgovinu izdano društvu Bernbeck LLP, ako je ono, kao u ovom slučaju, navedeno na spremnicima. To mišljenje dijeli i nadležno tijelo.
- 6 Landgericht (Zemaljski sud) naložio je tuženiku u skladu sa zahtjevom na propuštanje i obavještanje te je utvrdio tuženikovu obvezu naknade štete. Polazio je od toga da se tuženik ne može pozivati na odobrenje za paralelnu trgovinu izdano društvu Bernbeck LLP. Naime, ono je, kao što proizlazi iz članka 52. stavka 4. druge rečenice Uredbe o sredstvima za zaštitu bilja, osobne naravi.
- 7 Tuženik ovu presudu pobija u žalbenom postupku. Poziva se osobito na protivno stajalište nadležnog tijela za Njemačku kao i praksu drugih država članica.

Prethodno pitanje

- 8 Odluka o sporu ovisi o prethodnom pitanju. Ako se tuženik nije mogao pozivati na odobrenje za paralelnu trgovinu izdano društvu Bernbeck LLP, žalbu bi trebalo odbiti. Prema njemačkom pravu tužitelj bi kao tuženikov tržišni konkurent mogao zabraniti distribuciju sredstva za zaštitu bilja u Saveznoj Republici Njemačkoj ako bi takva distribucija bila nedopuštena. Je li ta distribucija nedopuštena ovisi o tumačenju članka 52. Uredbe o sredstvima za zaštitu bilja. Doduše, Sud se u presudi od 14. studenoga 2019. (C-445/18, ECLI:EU:C:2019:968) već očitovao o članku 52. Uredbe o sredstvima za zaštitu bilja, međutim, ne i o ovdje relevantnim problemima.
- 9 U dijelu u kojem nisu predmet zahtjeva za prethodnu odluku, pretpostavke članka 52. Uredbe o sredstvima za zaštitu bilja ispunjene su. Nije sporno da su sredstva za zaštitu bilja odobrena u državama članicama u kojima ih tuženik

kupuje. Sredstva za zaštitu bilja predmet su i [orig. str. 6.] odobrenja za paralelnu trgovinu nadležnog njemačkog tijela. Međutim, nejasno je koje učinke ima činjenica da nositelj odobrenja za paralelnu trgovinu nije tuženik, nego društvo Bernbeck LLP.

- 10 Sud je u presudi od 8. studenoga 2007. (C-260, 261/06; ECLI:EU:C:2007:659) u pogledu pravne situacije nastale prije stupanja na snagu Uredbe o sredstvima za zaštitu bilja naveo da se ne mogu dovesti u pitanje nacionalni propisi prema kojima se za uvoz u paralelnoj trgovini zahtijeva pojednostavljeni postupak i prema kojima je odobrenje osobne naravi (t. 37. i sljedeće). U Njemačkoj sudovi i doktrina, među ostalim, iz odredbe članka 52. stavka 4. druge rečenice Uredbe o sredstvima za zaštitu bilja zaključuju da je ta sudska praksa i nadalje primjenjiva; naime, iz te odredbe proizlazi mogućnost izdavanja više odobrenja za paralelnu trgovinu za isti proizvod.
- 11 Međutim, to je dvojbeno jer u skladu s uvodnom izjavom 9. treba nastaviti otklanjati prepreke u trgovini među državama članicama. Prema praksi nadležnih tijela više država članica (Ujedinjena Kraljevina, Litva) koju navodi tuženik čini se da je moguće da se poduzeća mogu pozivati na odobrenje za paralelnu trgovinu izdano trećem poduzeću; to proizlazi iz činjenice da [omissis] se u dokumentima za odobrenje razlikuju nositelj odobrenja i uvoznik. Ta mogućnost osobito dolazi u obzir ako se nositelji odobrenja za paralelnu trgovinu – kao ovdje – navode na spremnicima i stoga je poznata osoba za kontakt i odgovorna osoba; time bi mogli biti uzeti u obzir razlozi za osobnu narav odobrenja za paralelnu trgovinu iz presude od 8. studenoga 2007. Nadležno tijelo za Saveznu Republiku Njemačku (Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit, Savezni ured za zaštitu potrošača i sigurnost hrane) također u određenim okolnostima polazi od takve mogućnosti.
- 12 Ako je to u načelu dopušteno, ostaje nejasno postoje li za to daljnje pretpostavke. Tako je primjerice moguće da se to poduzeće mora navesti prilikom podnošenja zahtjeva za odobrenje za paralelnu trgovinu tako da nadležnom tijelu bude

poznato stvarno odgovorno poduzeće. Nadležno njemačko tijelo navelo je da je distribucija **[orig. str. 7.]** preko tuženika u Njemačkoj dopuštena ako se – kao u ovom slučaju – nositelj odobrenja navodi na etiketi i ako je nositelj odobrenja „prva osoba koja robu stavlja na tržište u Njemačkoj”; čini se da ono polazi od toga da tada bilo koje poduzeće može obavljati samo daljnju distribuciju unutar Njemačke. Jesu li doista ispunjene eventualne daljnje pretpostavke može se razjasniti samo ako je sudu poznato koje su one.

[omissis]

RADNI DOKUMENT